

محصولات

دست دوم براي معلولان شرق آسيا

گزارش‌های منابع اقتصادی نشان می‌دهد تقاضا برای فناوری کمکی معلولان و سالمندان در کشور‌های آسیا و اقیانوسیه در حال افزایش است. این در حالی است که دسترسی محدود به فناوری‌های کمکی مانند عینک، سمک، وسایل حرکتی و ارتباطی و کمبود نیروهای خدماتی آموزش‌دیده برای کمک به معلولان، همچنان چالش‌های مهمی در تأمین نیازهای افراد دارای معلولیت و سالمندان در منطقه آسیا و اقیانوسیه به شمار می‌رود. طبق گزارش سال ۲۰۲۲ سازمان ملل، میزان دسترسی به فناوری‌های کمکی در برخی از کشور‌های با درآمد کم و متوسط به ۳ درصد می‌رسد. طبق مطالعاتی که اخیراً انجام شد، انتظار می‌رود در سطح جهانی، بازار فناوری‌های کمکی برای معلولان و سالمندان تا سال ۲۰۲۸ به بیش از ۶۰ میلیارد دلار برسد. در عین حال نتایج این مطالعه نشان می‌دهد افزایش تقاضا در منطقه آسیا و اقیانوسیه به دلیل جمعیت زیاد این منطقه و افزایش آگاهی در مورد مراقبت‌های بهداشتی بهتر، سریع‌ترین نرخ رشد را داشته باشد. معضل دیگر به واردات فناوری‌های کمکی دست دوم و مستعمل در کشور‌های فقیر بازمی‌گردد. «ستار کی ماکناوایی»، مدیر اجرایی انجمن معلولان اقیانوس آرام می‌گوید: «کشور‌های جزیره‌ای اقیانوس آرام اغلب به عنوان محل تخلیه محصولات دست‌دوم یا بلااستفاده کشور‌های توسعه‌یافته تبدیل شده‌اند.» در عین حال برخی دولت‌ها و جوامع مدنی در منطقه آسیا و اقیانوسیه در حال اتخاذ تدابیری مانند تولید دستگاه‌های محلی برای گسترش دسترسی به فناوری‌های کمکی هستند. برای مثال دولت جمهوری دموکراتیک خلق لاتوس تولید وسایلی مانند عصاهای زیر بغل و آرنج، قاب‌های ایستاده و واکر‌های فلج مغزی را در دستور کار قرار داده تا به صورت محلی ساخته شده و مقرون به‌صرفه‌تر و پایدار باشند.

شرایط دشوار کاری زنان مهاجر در اسپانیا

منابع اسپانیایی تخمین می‌زنند که ۶۰۰ هزار زن در بخش خدمات خانگی این کشور کار می‌کنند و تنها ۴۰۰ هزار نفر از آنها حق بیمه تأمین اجتماعی را پرداخت و بقیه در بازار کار بدون قاعده و جایی که زنان مهاجر غیر قانونی از آمریکای لاتین فراوانند، زندگی می‌کنند. نه تنها در اسپانیا بلکه سایر نقاط اروپا بار اصلی مشاغل خانگی بر دوش زنان مهاجر به‌ویژه از آمریکای لاتین است؛ نیروهای کاری که در بسیاری از موارد تحت پوشش هیچ‌گونه بیمه و نظام تأمین اجتماعی نیز نیستند. این زنان عمدتاً به عنوان گردشگر به اسپانیا سفر و اقامت خود را بیش از سه ماه قانونی تمدید می‌کنند. آنها بدون مجوز کار مشاغل غیر رسمی را در خانوار‌های خصوصی انجام می‌دهند؛ مشاغل که عمدتاً شامل کارهای سخت خانگی به‌ویژه مراقبت از سالمندان است. هدف این زنان مهاجر، نه تنها تأمین زندگی خود بلکه تأمین معیشت فرزندان یا اعضاء خانواده است.

خبر

گزارش

با شروع جنگ روسیه و اوکراین، اروپا به عنوان یکی از طرف‌های درگیر در این جنگ تحریم‌های جدید و گسترده‌ای را علیه مسکو اعمال کرد. اخیراً و در اقدامی قابل پیش‌بینی روسیه به عنوان تأمین‌کننده اصلی گاز در اروپا، صادرات خود به کشور‌های اروپایی را قطع کرد. اکنون با قطع گاز روسیه به اروپا و فرار سیدن فصل سرد، قیمت انرژی در این

کمتر از یک سال قبل و با شروع جنگ روسیه و اوکراین، وضعیت بازار انرژی در سراسر جهان با چالش جدیدی روبه‌رو شد. در همان روز‌های نخست جنگ برای اولین بار در هشت سال اخیر، قیمت نفت به ۱۰۵ دلار در هر بشکه رسید و گاز طبیعی نیز ۵۰ درصد جهش قیمت را تجربه کرد. اروپا به عنوان یکی از طرف‌های درگیر در این جنگ تحریم‌های جدید و گسترده‌ای را علیه روسیه اعمال کرده‌از جمله تحریم واردات نفت، تحریم تجهیزات ترابری، خطوط هوایی، فناوری، هواپیما، بانک و بسیاری تحریم‌های دیگر. اما واردات گاز از روسیه همچنان ادامه دارد؛ احتمالاً به این دلیل که بسیاری از کشور‌های اروپایی به نسبت‌های مختلف برای تأمین نیازهای شهری و صنعتی خود به گاز روسیه نیازمندند. دلیل دیگر عدم تحریم گاز روسیه، نبود زیرساخت‌های لازم برای جایگزینی گاز است. کارخانه‌ها، منازل و کارگاه‌های صنعتی به‌فرض تأمین انرژی از منابع دیگر مثل گاز مایع یا زغال سنگ نمی‌توانند به سرعت تجهیزات لازم برای مصرف سوخت جدید را فراهم و جایگزین کنند.

وابستگی به گاز روسیه

برای اروپا جایگزینی گاز روسیه در کوتاه‌مدت عملاً غیر ممکن است. کشور‌های عضو اتحادیه اروپا برای

حمید رضا علی‌نیا

روزنامه‌نگار

صنعت در قاره سبز غیر رقابتی می‌شود

بومرنگ تحریم روسیه در اروپا

قاره افزایش بی‌سابقه‌ای داشته و این موضوع موجب شده تا جدای از مصرف‌کنندگان خانگی گاز، بخش‌های مهمی از صنایع اروپا با خطر تعطیلی و کاهش تولید شدید مواجه شوند؛ اتفاقی که می‌تواند صنایع را برای مدت طولانی در اروپا تضعیف کند. در این مطلب به بررسی وضعیت برخی کشور‌ها و صنایع آنها که از بحران انرژی در اروپا متأثر شده‌اند می‌پردازیم.

ذخیره‌سازی برای زمستان

اروپا با توجه به وضعیت وخیم انرژی در تابستان گذشته حدوداً ۸۵ تا ۹۰ درصد مخازن گاز خود را پر کرده است. این ظرفیت ذخیره‌سازی معمولاً در طول یک زمستان معمولی اروپایی تقریباً ۶۰ درصد کاهش می‌یابد و واحدهای ذخیره‌سازی حداقل ۲۰ درصد پر خواهند ماند. با این حال، کاهش ۶۰ درصدی از نظر تاریخی با واردات گاز روسیه در طول زمستان اتفاق می‌افتاد که اکنون دیگر وجود ندارد. بدون چنین وارداتی، حتی اگر منابع ذخیره‌سازی گاز پر و کاهش تقاضا برای کنترل قیمت گاز نیز موفقیت‌آمیز باشد، ذخایر گاز اروپا احتمالاً تا اوایل سال ۲۰۲۳ به سطح نزدیک به صفر خواهند رسید. ذخایر گاز طبیعی در اروپا احتمالاً تا بهار سال ۲۰۲۳ به طور کامل تخلیه می‌شوند و ظرفیت واردات جدید کمی در دسترس خواهد بود. در نتیجه، وضعیت گاز در سال ۲۰۲۳ اگر نگوئیم بدتر از امسال، دست‌کم به همین اندازه وخیم خواهد بود. کاهش ذخایر انرژی، صنعت را در سراسر اروپا به وضعیت رکود درآورده و هزینه‌های صعودی انرژی در اروپا، به اندازه‌ای بالا رفته که به احتمال زیاد صنعت اروپا را غیر رقابتی خواهد کرد. این وضعیت ممکن است برای چندین سال ادامه داشته باشد و زنجیره‌های تأمین کالا و مواد را از اروپا دور کند. قیمت بالای انرژی که با آمدن زمستان بیشتر هم خواهد شد، پیامدهای بلندمدتی را برای صنعت در کشور‌های اروپایی خواهد داشت و بدهی بیشتر، شکست‌های تجاری و تغییر در برنامه‌ریزی برای گذار به انرژی سبز را باعث می‌شود. غیر رقابتی شدن صنعت اروپا به این معنا است که کالاهای تولید شده در اروپا به علت افزایش سرسام‌آور قیمت انرژی با هزینه‌هایی بسیار بیش از قبل تولید می‌شوند. به همین دلیل تولید آن کالا عملاً به‌صرفه نخواهد بود؛ چون در نقیاط دیگر جهان و با نرخ‌های پایین‌تر سرمایه‌گذاری کالای مشابهی با قیمت کمتر به بازار عرضه می‌شود.

۱۵ میلیون شغل

تولیدات صنعتی اروپا حدود ۳۵ میلیون نفر یا تقریباً ۱۵

تولید کود شیمیایی در نروژ

روسیه تأمین‌کننده مهم کود و اجزای اصلی آن در جهان است. این کشور تقریباً ۴۵ درصد از بازار جهانی نیترات آمونیاک، ۱۸ درصد از بازار پتاس و ۱۴ درصد از صادرات جهانی کود فسفات را به خود اختصاص داده است. اکنون با اعمال تحریم‌ها علیه روسیه و افزایش حامل‌های انرژی ناشی از قطع گاز روسیه، گروه مواد شیمیایی نروژی یارا (Yara International) یکی از بزرگ‌ترین تولیدکنندگان کودهای معدنی مبتنی بر نیتروژن در جهان که در نروژ، آلمان، فرانسه و ایتالیا مشغول به تولید است، می‌گوید که اختلال سریع و عمیقی را در رابطه با تولیدات خود تجربه می‌کند. زنجیره‌های تأمین مواد تولیدات کود و تقویت‌کننده‌ها که در طول دهه‌ها ایجاد شده‌اند؛ حتی در سردترین بخش‌های جنگ سرد نیز جریان داشتند، اکنون طی مدت کوتاهی بشدت تغییر کرده است.

تولید اجزای کود مانند نیتروژن و آمونیاک به مقادیر زیادی گاز طبیعی نیاز دارد؛ قیمت گاز مصرفی برای تولید کودهای

صنایع تولید برق در ایتالیا

انجمن نمایندگی صنایع ایتالیا در گزارشی که سه ماه قبل منتشر کرد احتمال داد اگر ایتالیا خرید گاز از روسیه را متوقف کند، تولید ناخالص داخلی این کشور ممکن است تا دو درصد کاهش یابد. این میزان کاهش در تولید ناخالص داخلی عدد قابل توجهی است.

منبع اصلی تولید برق در ایتالیا در سال ۲۰۲۱ گاز طبیعی بود که تقریباً ۵۰ درصد از کل تولید برق را در این کشور تشکیل می‌داد. از سال ۲۰۱۵، دو منبع اصلی تولید انرژی الکتریکی در ایتالیا، انرژی‌های تجدیدپذیر و گاز طبیعی هستند که گاز طبیعی به دلیل آلودگی کمتر جایگزین زغال سنگ شده و مهمترین منبع تولید برق در این کشور است. در سال ۲۰۲۱، ایتالیا پس از آلمان و انگلیس یکی از بزرگ‌ترین

شیمیایی حدود ۸۰ درصد از هزینه‌های تولید را تشکیل می‌دهد. اما با افزایش ۲۰۰ درصدی قیمت گاز امسال در اروپا هزینه‌های تولید تقویت‌کننده‌های کشاورزی افزایش سرسام‌آوری را تجربه کرده‌اند و تقریباً در حالت تعطیلی کامل به سر می‌برند. بسیاری از شرکت‌های اروپا از جمله غول‌های تولید مواد شیمیایی مانند (Achema)، (Grupa Azoty) و (CF Industries) به این آشنگی با تعطیلی و کاهش تولید پاسخ داده‌اند. در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۲ تنها ۲۳ درصد از ظرفیت تولید آمونیاک نروژ عملیاتی بود و شرکت یارا مجبور شد تا ۶۵ درصد از تولید آمونیاک خود را به دلایل اقتصادی کاهش دهد. برای تولید یک تن آمونیاک تقریباً ۳۰ میلیون واحد حرارتی استفاده می‌شود. در چنین حالتی اگر روسیه قیمت ۲ دلار برای هر میلیون واحد حرارتی گاز بپردازد، هزینه متغیر تولید آمونیاک در روسیه حدود ۶۰ دلار است، در حالی که بهای تولید همین مقدار از آمونیاک در نروژ بیش از ۱۰ برابر روسیه است.

مصرف‌کنندگان گاز طبیعی در اروپا بود که هم در تولید برق و هم در صنایع اتومبیل‌سازی به این منبع انرژی نیاز داشت؛ بنابراین بشدت تحت تأثیر قطع صادرات گاز از روسیه به عنوان یکی از تأمین‌کنندگان اصلی گاز طبیعی به ایتالیا قرار گرفت. ایتالیا در ۱۰ سال گذشته حدود ۴۰ درصد گاز طبیعی خود را از روسیه وارد کرده و اکنون تلاش دارد تا این واردات را چرخش به سمت سوخت‌های جایگزین (مانند LNG) یا با منابع خرید دیگری جایگزین کند. این منابع جدید گاز کشور‌های شمال آفریقا مانند الجزایر، تونس و لیبی هستند که اکنون جایگزین گاز روسی در ایتالیا شده‌اند. در حال حاضر تنها ۱۰ درصد از گاز ایتالیا از روسیه وارد می‌شود که نشان‌دهنده موفقیت ایتالیایی‌ها برای یافتن منابع جایگزین در این کشمکش انرژی است.